

og til det. for ethvert Sted. Særlige og Eie-
dommelige. Hvad nu det angaaer, som jeg
tillod mig at betegne som de almindelige Prin-
ciper i denne Skattelov, da ere de de selsamme,
som baade Regjeringen og Rigsdagen allerede
have været enige om, at fastsætte med Hensyn
til Skatteforholdet i Kjøbenhavn. Disse Prin-
ciper gaae nemlig ud paa for det Første at
lade alle de særlige Ligninger til særlige Die-
med bortfalde, saaledes at alle Afgifter, der
skulle udredes, alle Indtægter, der tilflyde Kom-
munen, skulle indflyde i den fælles Kæmmer-
kasse, af hvilken alle Kommunens Udgifter alt-
saa ville være at afholde, og dernæst gaae de
ud paa, at hvad der skal tilveiebringes som
Skat, skal tilveiebringes deels ved Skat paa de
faste Eiendomme og deels ved personelle Skatter,
og forsaavidt der er blevet talt om de Mangler, der
findes ved Formue- og Leiligheds-skatten, skal jeg
tillade mig at gjentage, hvad jeg troer findes
ansført i Motiverne, at det er min Mening, at
den personelle Skat skal være en Indkomsskat,
væsentlig bygget paa de samme Principer som
den for Kjøbenhavns Vedkommende, og at
Grunden, hvorfor jeg ikke har forsøgt paa at ind-
føre Indkomsskatten ogsaa for Kjøbstædernes
Vedkommende, er den, at jeg fandt det rigtigt
at benytte de Erfaringer, som ville vindes ved
Indkomsskattens Gjennemførelse i Kjøbenhavn,
til deraf at drage Nytte med Hensyn til Ud-
arbejdelsen af en Lov for Kjøbstæderne om dette
Forhold. Min Mening er altsaa, at hvis denne
Lov gaaer igjennem, vil den i det Allertidligste
kunne iværksættes ved Udgangen af Aaret 1864,
og hvis ellers en Minister nuomstunder tør
lægge Fremtidsplaner, er det min Hensigt sam-
tidig dermed at forelægge en Skattelov, der
skalde afløse Skatten paa Formue og Leilighed,
altsaa en personel Skat, der skalde give det
endelige Supplement til Kommunens Indtægter,
selsølgelig med de Forandringer og Lempelser,
ialtsald i Udtrykkene — altsaa en klarere og
bedre Redaktion — som Erfaringen fra Ind-
komsskattelovens Gjennemførelse her i Kjøben-
havn maatte tilraade. Da det nu er mig be-
kjendt, at der er Mange, som mene, at det ikke
vilde være hensigtsmæssigt at bringe den Kjø-
benhavnste Indkomsskatlov til Anvendelse paa
de mindre Kjøbstæder, skal jeg for Diebliffet

indskrænke mig til at bemærke, at man meget
godt kan opretholde Grundtanken i Indkomst-
skatten, men indrømme Leilighedsmomentet, som
iøvrigt ogsaa findes i Indkomsskatteloven for
Kjøbenhavn, rigtignok som Undtagelse, idet Ved-
kommende skal gjøre Paastand derpaa, for at
det kan blive taget i Betragtning, et større
Raaderum, hvis man skalde ansee det for snelle-
ligt i de mindre Forhold, hvorom her er Tale,
men saaledes, at denne personelle Skat, der er
variabel, skal supplere Alt, hvad der ikke ind-
kommer paa anden Maade. Hvad der ind-
kommer paa anden Maade, er for det Første
Alt, hvad der er Byens egen Formue, altsaa
alle de Indtægter, den har med, om jeg tør
bruge det Udtryk, en mere privatretlig Indkomst;
det er dem, hvorom § 2 handler, og med Hen-
syn til dem vil det være Enhver, der kender
Forholdene, vel bekjendt, at de ere i en meget ringe
Orden, og uagtet det ganske vist ikke er det,
som er Hovedpiemet for Loven, vil det dog
ikke være uden praktisk Betydning, om ved
denne Leilighed det Hele kunde bringes til en
korrekttere og overskueligere Ordning og under-
saadanne Former, at de kunde bibeholdes for
bestandigt. Der er dernæst Grundskatten, om
hvilken den ærede sidste Taler har bemærket,
at den er en Skat, der alene hviler paa Grun-
den, men jeg troer, han feiler heri. Den nu-
værende Grundskat er en Skat paa Grund og
Bygning, og dette er en af Hovedgrundene,
hvorfor den er kommen i et saa fuld-
stændigt Vildere og Misforhold — naar
jeg unbtager de Steder, hvor den i den
seneste Tid er bleven revideret — at den ikke blot
er bleven ansat efter Grundenes formodede
Værdi for over 100 Aar siden, men ogsaa
efter den Bebyggelse, som dengang fandt Sted,
og deraf kan alene forklares, at undertiden en
endnu ubebygget Grund kan staae i samme
Grundskat som en anden, hvorpaa der staaer
en stor Bygning eller Sligt; det var maaskee
rigtigt efter de Forhold, der da fandt Sted,
men i Tidernes Løb ere disse, som sagt, bleve
aldeles forrykkede. — Det næste Moment er
Forholdet til den anden faste Eiendomsgjen-
stand, Kjøbstadjorkterne. Det er ganske rigtigt,
som den ærede Rigsdagsmand sagde, og jeg
villigt indrømmer, at de foreslaede Regler om